

Prima instanță: I.Cazacu
Instanța de apel: E.Ababei, N.Matveeva, G.Polivenco

dosarul nr. 2rac-128/14

D E C I Z I E

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Nicolae Clima
Svetlana Novac
Oleg Sternioală
Ion Guzun

examinând recursul declarat de către recurentul „Diaconu-Lux” societate cu răspundere limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată „Diaconu-Lux” împotriva SC „Sturzagro-Nord” societate cu răspundere limitată cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 5 decembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către „Diaconu-Lux” societate cu răspundere limitată și a fost menținută hotărârea judecătorească Glodeni din 17 iunie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă

c o n s t a t ă

La 11 aprilie 2013, SRL „Diaconu-Lux” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Sturzagro-Nord” SRL cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, reclamantul, SRL „Diaconu-Lux” a indicat, că la 9 septembrie 2010 și respectiv 16 septembrie 2010, ultimul a transferat pe contul pârâtului suma de 107 000 lei, pentru achiziționarea produselor agricole. Acest fapt este confirmat și prin ordinele de plată nr.141 și nr.156.

Din cauza condițiilor climaterice din perioada respectivă, produsele agricole nu au mai fost achiziționate.

Astfel, reclamantul consideră că pârâtul era obligat de a restitui suma de bani care a fost transferată pe contul lui, fapt ce nu a fost realizat.

Cere reclamantul, SRL „Diaconu-Lux” încasarea din contul pârâtului în beneficiul lui a datoriei, sumă ce constituie 107 000 lei.

Prin hotărârea judecătorească Glodeni din 17 iunie 2013 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 5 decembrie 2013 a fost respins apelul declarat de către SRL „Diaconu-Lux” și a fost menținută hotărârea judecătoreiei Glodeni din 17 iunie 2013.

La 16 ianuarie 2014, recurentul, SRL „Diaconu-Lux” a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul SRL „Diaconu-Lux” a indicat că la examinarea pricinii civile în cauză nu au fost elucidate pe deplin toate circumstanțele care au importanță, precum și au fost vădit încălcate normele de drept material și procedural.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție prin încheierea din 5 martie 2014 a considerat recursul admisibil și l-a transmis spre examinarea recursului în fond.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători poate decide invitarea unor participanți sau reprezentanți ai acestora pentru a se pronunța asupra problemelor de legalitate invocate în cererea de recurs.

În conformitate cu art.434 al.(1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Prin urmare, recurentul a depus recursul în termenul prevăzut de lege.

La 10 februarie 2014, SC „Sturzagro-Nord” SRL a depus referință în care a cerut respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

Studiind materialele dosarului, verificând argumentele recurentului SRL „Diaconu-Lux” invocate în cererea de recurs, în baza materialelor dosarului și a referinței depusă de către SC „Sturzagro-Nord” SRL, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen, întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și trimiterea pricinii spre rejudecare în aceeași instanță din următoarele motive.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit.c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În ședința de judecată s-a stabilit că, la 9 septembrie 2010 și 16 septembrie 2010, recurentul SRL „Diaconu-Lux” a transferat pe contul intimatului, SC „Sturzagro-Nord” SRL, suma de 107 000 lei pentru achiziționarea produselor agricole.

Din explicațiile date de către Vasile Gordilă s-a constatat că, el, i-a dat recurentului, SRL „Diaconu-Lux”, prin intermediul lui Vasile Șerbacov, rechizitele bancare a intimatului, SC „Sturzagro-Nord” SRL, a transmis bonul de plată cu suma indicată anterior și a primit merele.

Prima instanță a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Instanța de apel a fost de acord cu soluția primei instanțe.

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat că atât prima instanță, cât și cea de apel au încălcat normele de drept procedural și au emis hotărâri contradictorii.

În conformitate cu art.239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată

Instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către SRL „Diaconu-Lux”, a găsit necesar de a-l respinge și de a menține hotărârea primei instanțe, considerând că prima instanță corect a reținut ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către recurent.

Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată. În conformitate cu art. 241 al. (5) CPC, în motivare se indică circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Totodată, în conformitate cu art. 373 al. (1), (2) și (5) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În acest context, instanța de recurs ține să menționeze că în decizia Curții de Apel este indicată sintagma „concluziile primei instanțe cu privire la admiterea acțiunii”, ceea ce nu e corect și nicidecum nu corespunde cu soluția dată în această cauză de către prima instanță, deoarece în realitate hotărârea a fost de respingere a acțiunii.

Instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, examinând pricina civilă în cauză nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei date, neclarificând în consecință care a fost statutul pe care îl aveau Vasile Gordilă și Vasile Șerbacov în tranzacția cu litigiu.

Mai mult de cât atât, meriele trebuiau să fie achiziționate de către un reprezentant al intimatului, și nicidecum de către Vasile Gordilă, care după cum reiese din probele la dosar, ar fi acționat în interes propriu.

La judecarea pricinii civile în cauză, instanța de apel nu a ținut cont de aceste fapte și din care considerente se indică că, această decizie constituie temei de admitere a recursului, de casare a deciziei instanței de apel și de trimitere a pricinii la rejudecare în instanța de apel întru verificarea temeiniciei acestor fapte.

Instanța de recurs indică că, instanța de apel, contrar prevederilor legale menționate, nu s-a pronunțat și nu a combătut nici într-un mod argumente indicate reieșind din probele din dosar.

Ca urmare, în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii.

În contextul dat, instanța de recurs reține că cele descrise cert indică la examinarea superficială a apelului, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina cu încălcarea normelor de drept material și procedural, iar aceste erori nu pot fi corectate de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către SRL „Diaconu-Lux”, de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite pricina spre rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se admite recursul declarat de către Diaconu-Lux” societate cu răspundere limitată.

Se casează integral decizia Curții de Apel Bălți din 5 decembrie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată „Diaconu-Lux” împotriva SC „Sturzagro-Nord” societate cu răspundere limitată cu privire la încasarea datoriei și se trimite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Nicolae Clima

Svetlana Novac

Oleg Sternioală

Ion Guzun